

R O M A N I A
CURTEA DE APEL BRASOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

DECIZIA NR.

DOSAR NR.

Sedința publică
PRESEDINTE -

- judecător

- președinte secție

- judecător

- grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de reclamanta și de pârâții Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov împotriva sentinței civile nr. pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită

S-a făcut referatul cauzei după care :

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din cand părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate prin încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a da posibilitatea părților de a depune concluzii scrise a amanat pronunțarea pentru data de

CURTEA :

Asupra recursurilor de față constată că :

La data de , reclamanta

, a chemat în judecată pe calea contenciosului administrativ pe pârâtele Ministerul Finanțelor Publice și Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, solicitând instanței de judecată admiterea acțiunii și în consecință :

- anularea deciziei de respingere a contestației
- constatarea inexistenței datoriei reprezentând lei taxe vamale , lei TVA , lei dobânzi aferente , lei penalități aferente , cu referire la DIV - urile nr. și , cu cheltuieli de judecată .

Acțiunea a format obiectul dosarului inițial nr. , înregistrat la Curtea de Apel Brașov care a fost soluționat pe excepția necompetenței materiale a acestei instanțe prin sentința nr. din cauza fiind declinată în favoarea Tribunalului Brașov spre soluționarea pe fond.

Ca urmare , în dosarul nou înregistrat sub nr. la Tribunalul Brașov instanța a procedat la administrarea probelor pe fondul cauzei.

Prin sentința nr. Tribunalul Brașov - Secția Comercială și de Contencios Administrativ a soluționat acțiunea reclamantei în sensul că :

- a admis în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta cu sediul în str. , nr. în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov cu sediul în Brașov, str. Mihail Kogălniceanu , nr.7 și Direcția Regională Vamală Brașov cu sediul în Brașov , str. Hărmanului , nr.
- a anulat în parte actele administrativ fiscale , respectiv decizia nr. și procesul verbal de control nr. emise de pârâte pentru sumele de lei reprezentând dobânzi și lei reprezentând penalități aferente DIV - urilor și și le-a menținut pentru sumele de lei reprezentând taxe vamale și .
- a respins acțiunea reclamantei în contradictoriu cu Ministerul Finanțelor Publice , ca fiind introdusă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Pentru a se pronunța astfel prima instanță a reținut în fapt și în drept următoarele :

În urma unui control suplimentar efectuat de organele de control ale Autorității Naționale a Vămirilor , Direcției regionale Vamale Brașov a fost întocmit procesul - verbal de control nr. prin care s-a stabilit în sarcina reclamantei o datorie vamală de

Prin decizia nr. a Direcției generale a Finanțelor Publice Brașov a fost respinsă contestația formulată de reclamantă împotriva procesului verbal mai sus menționat.

Reclamanta a solicitat prin acțiunea în contencios administrativ anularea actelor administrativ fiscale motivat de faptul că nu se află în culpă față de faptul că Autoritatea Vamală și serviciile de vămuire care au acordat scutirea de taxe aveau obligația să verifice legalitatea tuturor operațiunilor și să stabilească cuantumul real al taxelor datorate.

În speță, reclamanta a fost titulara unor operațiuni vamale de import pentru care a depus Declarațiile vamale nr. [redacted] și nr. [redacted] la Biroul Vamal Brașov.

Bunurile ce au făcut obiectul declarațiilor vamale au beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale în baza art. 22 din Legea nr. 133/1999 privind întreprinderile mici și mijlocii și scutirea de la plata TVA, dispoziții care la data importului erau abrogate.

Prin procesul - verbal de control nr. [redacted] organele de inspecție vamală au avut în vedere prevederile art. 2 din OUG nr. [redacted] privind modificarea și completarea la TVA prin care s-a abrogat art. 22 și 25 din Legea nr. 133/1999.

Instanța de fond a reținut că deși reclamanta contestă constatările organului de control susținând că la data efectuării operațiunilor de import, respectiv [redacted] și [redacted] beneficiază de scutire de la plata taxelor vamale și TVA, în raport de data intrării în vigoare a OUG nr. 215/30.12.1999 (01.01.2000) articolele sus menționate erau abrogate, astfel încât nu putea să beneficieze de facilitățile prevăzute de Legea nr. 133/1999.

Astfel, au fost calculate pentru importurile realizate cu DVI [redacted] și DVI [redacted] taxe vamale în cuantum de [redacted] lei și TVA în sumă de [redacted] lei în temeiul art. 141 alin.1 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal precum și în temeiul OUG nr. 17/2000 în vigoare la data importului.

Cât privește plata accesoriilor, respectiv dobânzi aferente în cuantum de [redacted] lei și penalități de [redacted] lei, calculate în conformitate cu dispozițiile art. 115 și 120 din OG nr. 92/2003, instanța reține că acestea nu se datorează de către reclamantă, întrucât culpa aplicării unor dispoziții abrogate privind scutirea de taxe aparține în exclusivitate autorității vamale, care avea obligația de a verifica legalitatea tuturor operațiunilor, inclusiv regimul în care au fost plasate bunurile din vamă și să stabilească cuantumul real al taxelor aferente datorate.

Pentru aceste considerente instanța de fond a admis în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantă [redacted] în contradictoriu cu pârâtele Direcția generală a Finanțelor Publice și Direcția Regională Vamală Brașov și în consecință a anulat în parte decizia nr. [redacted] și procesul - verbal de control nr. [redacted] în ceea ce privește dobânzile de [redacted] lei și penalitățile de [redacted] lei menținându-le cu privire la taxele vamale de [redacted] lei și TVA de [redacted] lei și a respins acțiunea reclamantei în contradictoriu cu Ministerul Finanțelor Publice ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs atât reclamanta [redacted] cât și pârâtele D.G.F.P. Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

I. Recurenta a solicitat admiterea recursului, modificarea sentinței atacate în sensul admiterii în întregime a acțiunii în contencios administrativ în contradictoriu cu intimații menționați, respectiv D.G.F.P. Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov și cu referire la sumele de lei reprezentând taxe vamale de lei reprezentând TVA, cu cheltuieli de judecată, invocându-se în drept dispozițiile art. 304/1 Cod procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs reclamanta a invocat următoarele critici sentinței atacate:

- 1) Hotărârea atacată este nelegală – deoarece instanța a schimbat considerentele Deciziei și a actelor administrative atacate.

În acest sens se arată că organul de control a reținut în procesul verbal nr. „, că bunurile nu se încadrau în categoria de scutire „, iar instanța de judecată a reținut faptul că dispozițiile de scutire au fost abrogate (art. 22 din Legea nr. 133/1999) ceea ce creează o contradicție. În drept a invocat prevederile art. 307 Cod procedură civilă.

În actele de control, respectiv procesul – verbal, s-a susținut că sunt exonerate de la scutire bunurile menționate, avându-se în vedere că ele nu reprezentau „mașini, instalații, echipamente în vederea dezvoltării activității proprii „.

Reținerile instanței de judecată cu privire la abrogarea unor texte de lege reprezintă o adăugare la procesul – verbal și actul atacat, prin invocarea altor considerente.

Recurenta susține că s-a încălcat astfel principiul „Non Reformation in pejus „, pentru că pe propria cale de atac se adaugă, mai întâi prin decizie și apoi prin hotărâre judecătorească, la cele reținute prin procesul – verbal de control „.

Pe calea recursului se impune astfel a se constata că judecata a schimbat sensul vădit și neîndoielnic al actului atacat.

- 2) La motivul II de recurs, în drept a invocat prevederile art. 304 pct.9 Cod procedură civilă, în sensul că hotărârea atacată este nelegală în raport cu principiul și norma de aplicare în timp a legii în materie de TVA.

Recurenta a susținut că în cauză sunt aplicabile prevederile Legii nr. 133/1999, OUG nr. 215/1999 – în vigoare la data de care a abrogat art. 22 și 25 din Legea nr. 133/1999, și prevederile OUG nr. 17/2000, în vigoare la data de și ale Legii nr. 285/5.06.2001 care a respins OUG nr. 215/1999, cu privire la TVA; de asemenea legea nr. 345/1.06.2002 ce abrogă dispozițiile anterioare.

În dezvoltarea motivului II de recurs, arată că instanța de judecată a reținut că s-a dat eficiență juridică cu referire la taxele vamale, art. 141 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal, în vigoare și respectiv OUG nr. 17/2000 în vigoare la data importului.

Procesul verbal atacat (din data de) și decizia (din) , în viziunea instanței de judecată , dau eficiență juridică în anul 2006 unor norme juridice abrogate , care nu mai sunt în vigoare și au fost infirmate de organismul legiuitor prin legi, făcându-se astfel neoperabile (ordonanțele de urgență și ordonanțele Guvernului , potrivit Constituției, au o putere temporară și sunt emise de executiv în condițiile de abilitarea date de Parlament) .

Infirmary lor prin legile de validare fac ca dispozițiile respective să nu poată fi aplicate , astfel că art. 22 și 25 din Legea nr. 133/1999 să dobândească deplină valabilitate și aplicabilitate în cauză.

Sub acest aspect , apare evident că hotărârea Tribunalului Brașov este nelegală și înfrânge legea.

3) La motivul III de recurs , s-a invocat nelegalitatea hotărârii atacate pentru motivele prevăzute la art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă , și că instanța greșit a respins acțiunea față de Ministerul Finanțelor Publice , socotind că este o persoană fără calitate procesuală pasivă.

În acest sens a invocat faptul că potrivit HG nr. 208/17.03.2005 , direcțiile generale ale finanțelor publice sunt structuri organizatorice în cadrul Ministerului Finanțelor care este persoană juridică și care stă în justiție și sub autoritatea căruia au fost făcute actele administrative atacate.

Ca o consecință , recurenta a apreciat că este nelegală reținerea instanței de judecată cu privire la lipsa calității procesuală pasivă a Ministerului Finanțelor Publice.

În concluzie recurenta reclamantă a solicitat admiterea recursului.

II. Prin recursul declarat de pârâta D.G.F.P. Brașov împotriva sentinței nr. Tribunalului Brașov , s-au adus următoarele critici sentinței atacate :

1. În mod greșit instanța de fond a admis în parte acțiunea reclamantei anulând actele administrative atacate , cu privire la sumele reținute în sarcina reclamantei cu titlu de dobânzi și penalități.

2. Sentința este criticabilă și pentru că , instanța de fond a reținut faptul că dobânzile în cuantum de și penalitățile în sumă de lei nu sunt datorate de către reclamantă, întrucât „ culpa aplicării unor dispoziții abrogate privind scutirea de taxe aparține în exclusivitate autorității vamale , care aveau obligația de a verifica legalitatea tuturor operațiunilor , inclusiv regimul în care au fost plasate bunurile din vama și să stabilească cuantumul real al taxelor aferente datorate „.

Pentru importurile realizate cu DVI și reclamanta datorează drepturi de import în temeiul prevederilor art. 141 alin.(1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României .

Conform art. 22 din Legea nr. 133/1999 beneficiau de scutire de taxe vamale doar mașinile , instalațiile , echipamentele industriale importate în vederea dezvoltării activității proprii de producție și servicii. Bunurile

importate nu îndeplinesc această condiție pentru a putea beneficia de scutirile legale . La controlul ulterior a rezultat că la data importului s-a aplicat încadrare tarifară eronată.

Declarația vamală în temeiul căreia reclamanta a beneficiat de scutirile la plată a obligațiilor vamale este o declarație pe propria răspundere . În drept , recurenta a invocat art. 40 din H.G. nr. 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României .

Datoria vamală a luat naștere la data depunerii declarațiilor vamale de import DVI și , astfel încât aceasta reprezintă data de scadență a obligațiilor vamale stabilite suplimentar.

Dobânzile și penalitățile s-au determinat de la data scadenței debitului respectiv de la data înregistrării declarației vamale de import până la data efectuării controlului.

Stabilirea dobânzilor aferente taxelor vamale și penalităților aferente taxelor vamale , dobânzilor aferente TVA și penalităților aferente TVA reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul și conform principiului de drept accesoriul urmează principalul .

Reclamanta datorând suma de natura taxelor vamale și TVA , ea datorează dobânzile de întârziere aferente și penalitățile de întârziere aferente debitelor legal stabilite.

Nu se poate aprecia ca fiind culpabile măsurile întreprinse de organele vamale în împrejurarea în care tarifarea s-a făcut urmare a declarațiilor pe proprie răspundere ale societății , respectiv a DIV - urilor înregistrate. De altfel, în stabilirea obligațiilor accesorii legea nu face referire la culpa autorităților , care nu au făcut altceva decât să calculeze accesorii la debite principale în raport de o dată scadentă stabilită în mod legal.

Având în vedere cele mai sus precizate , recurenta D.G.F.P. Brașov a solicitat admiterea recursului , modificarea în parte a Sentinței civile nr. cu privire la respingerea cererii referitoare la exonerarea la plată a dobânzilor și penalităților calculate de către organele vamale .

În consecință , a solicitat menținerea în totalitate a actelor administrative, respectiv Decizia D.G.F.P. Brașov nr. și a Procesului verbal de control al DVI Brașov nr.

III. În recursul declarat de pârâta Autoritatea Națională a Vămile București reprezentată în teritoriu prin Direcția Regională Vamală Brașov s-au adus următoarele critici Sentinței atacate nr. Tribunalului Brașov

1) Critica pe care înțelege să o aducă recurenta pârâtă hotărârii atacate , privește considerentele reținute de către instanța de fond , considerente ce au stat la baza admiterii parțiale a acțiunii reclamantei și anularea obligației la plata accesoriilor calculate prin procesul verbal de control nr. Motivul la care a achiesat instanța de fond privește lipsa culpei societății pentru neachitarea în termen a obligațiilor bugetare.

Recurenta pârâtă a apreciat că acest considerent nu are acoperire legală, cu mai puternic cuvânt cu cât actul normativ, în speță O.G. nr. 92/2003 cu modificările și completările ulterioare prevede, în cuprinsul art. 116 în mod expres modalitatea de calcul al accesoriilor datorate pentru neachitarea în termen a obligațiilor reprezentând „diferențe de taxe”.

„Pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, precum și cele administrative de organele vamale, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia, inclusiv”.

Recurenta pârâtă a, considerat, fără echivoc faptul că obligația principală pentru care s-a stabilit diferența este cea individualizată prin declarațiile vamale nr. nr. termenul de scadență trebuind raportat la datele de și ca fiind termenul de scadență al obligațiilor principale pentru care au fost stabilite diferențele. Totodată se cuvine subliniat că legea, Codul de procedură fiscală dispune, prin art. 115 alin.1, „pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”, fără a se condiționa existența acestora de vinovăția (sub orice formă) a debitorului, culpa nefiind un temei ori o justificare ale răspunderii fiscale.

Față de cele mai sus invocate, recurenta pârâtă a solicitat ca prin decizia ce se va pronunța să se dispună admiterea cererii de recurs și modificarea în parte a Sentinței civile nr., în sensul respingerii acțiunii reclamantei și cu privire la petitul referitor la accesoriile calculate pentru neachitarea în termen a datoriei vamale principale.

În drept, recurenta pârâtă a invocat dispozițiile art. 115, art.116 din O.G. nr. 92/2003 cu modificările și completările ulterioare și Codul de procedură civilă.

În concluzie, atât recurenta D.G.F.P. Brașov cât și recurenta Direcția Regională Vamală Brașov au solicitat admiterea recursurilor, modificarea sentinței în sensul respingerii acțiunii reclamantei și menținerea actelor administrative atacate ca legale și temeinice pentru toate sumele reținute în sarcina reclamantei respectiv TVA, dobânzi și penalități.

Cele două recursuri ale pârâtelor sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru.

Alte probe în recurs nu s-au efectuat.

Curtea, examinând actele și lucrările dosarului, sentința civilă nr. a Tribunalului Brașov în raport de criticile aduse de reclamantă și de cele două pârâte, în recursurile formulate, constată că atât recursul formulat de reclamantă cât și recursurile pârâtelor sunt nefondate.

Astfel, în ce privește recursul declarat de

față de întreg probatoriul administrat se reține următoarele :

La data de _____ inspectorii A.N.V. – Direcția Regională Vamală Brașov au întocmit procesul verbal de control nr. _____ (filă _____ dosar fond _____), prin care s-au reținut în sarcina reclamantei că datorii la bugetul de stat suma de _____ lei (RON), TVA în sumă de _____ (RON), dobânzi în sumă de _____ lei (RON) și penalități de întârziere în sumă de _____ lei (RON) conform anexei nr. 1 la acest proces verbal de control.

În total s-a reținut suma de _____ lei (RON) reprezentând diferențe de drepturi vamale, iar actul respectiv fiind titlu de creanță.

Împotriva acestui proces verbal a formulat contestație filele _____ dosar inițial fond nr. _____, care a fost soluționată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, prin Decizia nr. _____ (filele 17-22 dosar menționat) fiind respinsă contestația ca neîntemeiată cu privire la întreaga sumă de _____ lei (RON).

Verificând data la care au intrat în țară bunurile, și declarațiile vamale din _____ și procesul verbal de control nr. _____ se constată că într-adevăr societatea reclamantă a beneficiat la acea dată (în anul 2000) de scutiri la taxele vamale pentru bunurile importate în baza prevederilor art. 22 din Legea nr. 133/1999.

Ori, verificând legislația aplicabilă la acea dată, se constată că la data importului și a declarațiilor vamale, prevederile art. 22 din Legea nr. 133/999, erau abrogate, începând cu data de _____ prin OUG nr. 215/30.12.1999.

Ca atare neexistând temei legal, reclamanta (recurentă) nu putea să beneficieze de scutiri de taxe vamale și de TVA pentru bunurile importate.

În aceste condiții nu se mai pune problema aplicării scutirii.

Începând cu data de _____ și _____, reclamanta datora taxe vamale și TVA, în condițiile prevăzute de Legea nr. 141/1997, Codul vamal în vigoare la acea dată, respectiv conform dispozițiilor art. 60, 61, 65, 66, 67, 72, 141 și 144 din cod și art. 148.

Se reține că în mod corect a apreciat instanța de fond că reclamanta datorează doar taxele vamale – diferență în cuantum de _____ lei.

În ce privește TVA de asemenea, este datorat de reclamantă în sumă de _____ lei conform prevederilor legale în vigoare la acea dată.

Însă, cu privire la dobânzi și penalități, se constată că acestea nu sunt datorate, deoarece reclamanta a aflat de datoria vamală (diferența de plătit) doar după comunicarea procesului verbal nr. _____ iar prevederile art. 115 și art. 116 din OG nr. 92/2003 din Codul de procedură fiscală nu sunt aplicabile.

Ori, conform prevederilor art. 60 din Codul vamal, în vigoare la acea dată, reclamanta nu datorează dobânzi și penalități de întârziere, acestea urmând a fi calculate începând cu data comunicării procesului verbal și doar în caz de neplată în termen de 7 zile, întrucât scadența acestei diferențe vamale curge doar de la comunicarea actului de control, prin care i s-a stabilit diferența de datorii vamale și TVA, și i s-a adus la cunoștință acest fapt.

De altfel, acest lucru a fost corect reținut de instanța de fond prin sentința nr. _____ recurată, admitând în parte acțiunea reclamantei și anulând în parte actele administrativ fiscale cu privire la dobânzi și penalități.

Prin urmare, raportat la dispozițiile legale sus menționate, și la actele dosarului, față de criticile aduse de recurentă prin cele trei motive de recurs se constată că niciuna dintre aceste critici nu este întemeiată, sens în care vor fi respinse ca nelegale și netemeinice.

Se reține că în cauză nu sunt incidente prevederile art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă și ca normă de drept a fost corect aplicată, deoarece prevederile art. 22 și art. 25 din Legea nr. 133/1999, erau abrogate la 13.07.2000, prin OUG 215/1999.

Așa fiind, scutirea de care a beneficiat reclamanta a fost nelegală.

Referitor la prevederile art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, în sensul că hotărârea este nelegală, deoarece s-a respins acțiunea față de pârâtul Ministerul Finanțelor Publice, se constată că nici aceste prevederi legale, nu sunt incidente în cauză, întrucât M.F.P. nu are calitate procesuală pasivă, aspect corect soluționat de instanța de fond.

Actele atacate în cauză nu sunt emise de Ministerul Finanțelor Publice ci de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov.

În ce privește critica adusă hotărârii atacate întemeiată pe prevederile art. 307 Cod procedură civilă se constată că, nici această critică nu este justificată, în cauză nefiind vorba de schimbarea considerentelor deciziei atacate, și a actelor încheiate de vamă.

În mod corect a reținut instanța de fond, faptul că dispozițiile pe care le considera legale și favorabile reclamanta la data importului, erau abrogate și ca atare nu putea să beneficieze de scutiri de taxe vamale fără un temei de drept în vigoare.

Așa fiind, se va respinge și această critică, nefiind incidente prevederile art. 307 Cod procedură civilă, în cauză.

În concluzie, față de considerentele mai sus expuse, urmează a respinge recursul reclamantei ca nefondat împotriva sentinței nr. _____ a Tribunalului Brașov.

Cât privește recursurile declarate de cele două pârâte Direcția generală a Finanțelor Publice Brașov și Direcția Regională Vamală Brașov ca reprezentantă în teritoriu a A.N.V. București, se constată că și acestea sunt nefondate.

De altfel, criticile aduse se referă la dobânzi și penalități, pe care instanța de fond nu le-a reținut ca fiind datorate de reclamantă raportat la prevederile legale.

Chiar dacă instanța de fond a apreciat că accesoriile (dobânzile și penalitățile) nu se datorează de reclamantă pe motivul că nu este culpa reclamantei, pentru modul în care s-a stabilit datoria vamală și nici faptul că autoritatea vamală nu a stabilit corect regimul vamal și nu a calculat corect

cuantumul taxelor aferente , instanța de recurs apreciază că aceste dobânzi și penalități nu se datorează având în vedere actele dosarului și prevederile codului vamal – art. 60 și art. 61 alin. 3, în vigoare la aceea dată.

Dobânzile și penalitățile se datorează doar în caz de neplată și se socotesc de la scadența – cele 7 zile de la comunicarea noii datorii conform procesului verbal.

Ori , pârâtele intimate , nu au făcut dovada că reclamanta nu a achitat în termenul legal, de 7 zile, diferența de taxe vamale și TVA recalculat prin actul de control sus menționat.

Prin urmare nu se află în culpă reclamanta pentru a i se putea aplica majorări și penalități de întârziere în condițiile legii.

Interpretarea datei scadenței dată de pârâtele recurente , nu corespunde textelor din codul vamal și respectiv art. 60 Codul vamal și art. 61 alin. 3 Cod vamal, prevederile art. 115, și art. 116 din O.G. nr. 92/2003, privind calculul majorărilor , dobânzilor și penalităților , nefiind aplicabile în cauză.

În ce privește critica adusă de D.G.F.P. Brașov , în sensul că reclamanta se află în culpă pentru plasarea mărfurilor importate sub regim „vamal solicitat” , adică de scutiri , nu poate fi reținută , deoarece și autoritatea vamală se află în culpă pentru faptul că i-a stabilit taxe cu scutiri , fără a verifica dacă prevederile art. 22 și art. 25 erau în vigoare la aceea dată.

Mai exact , culpa aparține și reclamantei dar și Direcției Regionale Vamale Brașov conform art. 141pct. (3) Cod vamal raportat la art. 40 din H.G. nr. 626/1997 , pentru aprobarea Regulamentului vamal.

Prevederile art. 115 și art. 120 din O.G. nr. 92/2003 Cod procedură fiscală , trebuie interpretate corect și aplicate numai dacă e cazul, pornind de la scadența diferenței de taxe vamale și TVA , calculate prin actul de control , aspect care pe fond a fost corect soluționat de instanța de fond , chiar dacă motivarea în drept a fost deficitară prin hotărârea dată.

Față de acestea , se reține că în fapt și în drept toate criticile aduse de cele două recurente – pârâte , sunt neîntemeiate și nelegale , urmând a fi înlăturate și constatând că recursurile sunt nefondate în baza art. 312 alin.1 Cod procedură civilă vor fi respinse.

Referitor la dobânzi și penalități, instanța reține că în mod corect a invocat și a susținut la fond reclamanta faptul că din moment ce datoria (diferența) vamală s-a stabilit în anul 2005 , pentru o perioadă anterioară de 5 ani , rațiunea juridică este că nu-i poate fi socotită culpa societății pentru dobânzi și penalități retroactive câtă vreme stabilirea cuantumului datoriei vamale este atributul exclusiv al organului vamal care trebuia să cunoască și să aplice corect legea chiar la data importului și nu doar după 5 ani cu ocazia controlului ulterior.

Față de considerentele de fapt și de drept expuse urmează a respinge cele trei recursuri ca nefondate împotriva sentinței civile nr. 5 A Tribunalului Brașov , care va fi menținută ca temeinică și legală.

Întrucât recursul reclamantei a fost respins , desigur că nu sunt incidente prevederile art. 274 Cod procedură civilă , așa încât , nu vor fi acordate cheltuieli de judecată deși au fost solicitate prin recurs.

**Pentru aceste motive
În numele legii
DECIDE :**

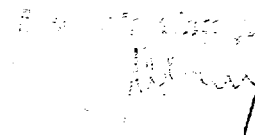
Respinge recursurile declarate de recurenta – reclamantă și de recurențele pârâte Direcția Generală a Finanțelor Publice și Autoritatea Națională a Vămilelor – reprezentată în teritoriu de către Direcția Regională Vamală Brașov împotriva sentinței civile nr. [redacted] a Tribunalului Brașov - Secția comercială și de contencios administrativ , pronunțată în dosar nr.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică astăzi , [redacted]

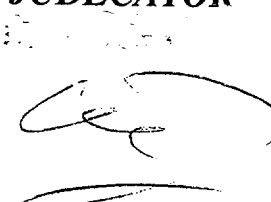
PRESEDINTE

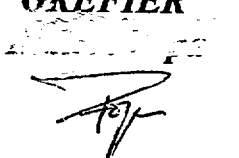
JUDECATOR

JUDECATOR

GREFIER

Red. M.I. [redacted]
Dact. [redacted]
Jud. Fond [redacted] 3
2 ex.